

چه کسانی می‌خواهند از گلوله‌ای که در سفارت آذربایجان شلیک شد سوءاستفاده کنند؟

شلیک مبهم در خیابان پاسداران

کشور از افغانستان برای نفوذ مستقلانه به آسیای میانه می‌شد. غرب حتی اگر بداند دیگر وضعیت هسته‌ای ایران به عقب‌باز نمی‌گردد، از تلاش برای دسترسی به داخل تاسیسات هسته‌ای ایران، حتی اگر مواد ۹۰ درصدی نیز در آن انبار شده‌باشد، دست نمی‌کشد. عضویت در باشگاه هسته‌ای، حتی اگر به دلیل پیشرفت‌های فناوری و نفوذ منطقه‌ای یک کشور ناگزیر باشد، می‌توان به افزایش شدید وزن یک کشور بینجامد. از این‌رو با وجود هزینه‌هایی که برای اعمال کنندگان دارد، برخوردها با کشور هسته‌ای به شدت سنگین خواهد بود. به همین دلیل است که اروپا در زمستان سخت، جنگ و پیش‌بینی ادامه تنش با روسیه، نه‌برای سال‌های آینده به سمت سرمایه‌گذاری در گاز ایران آمده و نه حتی حاضر است هم‌اکنون نفت ایران را بخرد تا در سال ۲۰۲۰ مجبور به سوزاندن زغال سنگ در قاره سبز نباشد.

اهداف احتمالی آذربایجان

دولت آذربایجان بلافاصله پس از حمله دیروز به سفارتخانه خود در ایران، درحالی‌که اعترافات فرد مهاجم مسائل دیگری را آشکار می‌ساخت، این‌حمله را تروریستی خواند. در کنار آن، آرایش رسانه‌ای جبهه‌مقابل نیز نشان داد آن‌ها برای چنین واقعه‌ای از قبل آماده‌بوده‌اند. بر همین اساس می‌توان متصور بود باکو در حرکتی متهورانه با فراهم کردن امکان چنین واقعه‌ای، به دنبال کسب دستاوردهایی است.

زدودن اتهام تروریسم از دامان باکو

واقعیت این‌است که فرد حمله‌کننده به سفارت باکو در تهران، امکان ویژه‌ای را در اختیار باکو قرار داده‌است. آذربایجان از این فرصت نهایت استفاده را کرد و بدون هیچ گزاره قابل اثبات آن را «تروریستی» خواند، درحالی‌که اظهارات ضارب که به همراه فرزندانش به سفارت رفته‌است و مسائلی که باکو با آن مواجه‌است، خطری تروریستی را متوجه این سفارت نمی‌کند. این موضع‌گیری باکو، برای سرویش گذاشتن بر نقش این کشور در اقدامات تروریستی علیه تهران است. آذربایجان در دو نوبت دست به انتقال تروریست‌ها به خاک خود زده‌است. نخستین مرتبه در جریان جنگ ۲۰۲۰ قره‌باغ، تروریست‌هایی را از سوریه به کشورش فراخواند. دومین مرتبه، پیش از اجرای عملیات تروریستی در شیراز بود که باکو مسیر انتقال هماهنگ‌کننده آن به ایران را فراهم آورد. براساس بیانیه وزارت اطلاعات، عنصر اصلی اقدام تروریستی شاه‌چراغ شیراز، تبعه جمهوری آذربایجان بوده و این تروریست از طریق پرواز باکو-تهران به کشور وارد شده‌است. ضمن آنکه عوامل ترور دانشمندان هسته‌ای نیز در یک دهه قبل از خاک آذربایجان به ایران نفوذ کرده‌بودند.

فراومشی محاصره مردم قره‌باغ

آذربایجان به دنبال ایجاد دالان زنگه‌زور است و تهران ایجاد این دالان را به معنای مسدودسازی ارتباط ایران با اروپا می‌داند و مخالف سرسخت اجرای آن است. آذربایجان برای اجرای این دالان، اقدام به قطع تنها مسیر ارتباطی قره‌باغ با ایران و محاصره ارمنی‌های ساکن آن کرده تا از طریق آن، ایران را مجبور به تسلیم کند. واکنش‌های بین‌المللی به این جنایت، باکو را در تنگنا قرار داده و از این رو این کشور که تحت فشار اقدام خود در محاصره مردم قره‌باغ است، تلاش دارد از تبعات اقدام غیرانسانی خود در این منطقه‌شانه‌خالی کند. یکی از وجوه تروریستی اعلام کردن حمله به سفارت، می‌تواند این موضوع باشد.

عقب‌نشینی ایران از معضل دالان زنگه‌زور

در دو سال اخیر تهران بارها اعلام کرده‌است که اجازه تغییر ژئوپلیتیک منطقه را نمی‌دهد و بر همین اساس نیز رزمایش نظامی در نزدیکی مرزهای شمال غربی برگزار کرده تا اعلام کند آماده‌هروگه درگیری برای این مساله است. آذربایجان با بعد تروریستی بخشیدن به اقدام اخیر، سعی دارد از فرصت ایجادشده بهره‌برد و درحالی‌که ایران در داخل و خارج با تبعات ناآرامی‌ها دست‌وپنجه نرم می‌تواند دالان زنگه‌زور را تصرف کند.

کسب امتیازات و جلب نظر رژیم صهیونیستی

دولت آذربایجان تلاش دارد از طریق انجام اقداماتی ضدایران، تسلیحات بیشتر و پیشرفته‌تری از رژیم صهیونیستی خریداری کند. باکو همچنین تلاش دارد برای تصرف جنوب قفقاز و آواره‌سازی ارمنه

در تیم السدقطر برای ورود به آمریکانیا مندمجوز ویژه‌است. این مساله تلاش داشت به‌طور سنگین در فضای داخلی ایران منتشر شده و احساس انزوا به افکار عمومی تزریق کند. ایجاد التهاب دیپلماتیک در ایران یکی از این هدف‌های کلان غرب است.

تلاش برای منصرف کردن ایران از پیگرد عوامل اغتشاشات

پس از کودتای ناآرام که عمر آن به چند ساعت نیز نکشید، دولت این کشور جدا از محاکمه عوامل این کودتا، تصفیه‌نهادهای دولتی از طرفداران کودتا را نیز در دستور کار خود قرار داد و آن‌ها را از کار دولتی اخراج کرد. در ایران اگرچه ناآرامی‌ها در قالب کودتا قابل تفسیر نیست ولیکن در جریان همین ناآرامی‌ها، وعده‌ای در پوشش معترض، نظم و امنیت عمومی را به چالش کشیدند و منازل مردم را به آتش کشیدند و وعده‌ای نیز مأموران انتظامی و امنیتی را به شهادت رساندند. پس از شکست این ناآرامی‌ها که هدف آن سرنگونی حکومت بود، روند رسیدگی به جنایات افراد موثر در ناآرامی‌ها آغاز شد. در چنین فضایی با مشغول‌سازی تهران در چندین و چند جبهه، غرب به دنبال متوقف ساختن روند رسیدگی قضایی به اتهامات متهمان عاملان ناآرامی‌ها است. کشورهای غربی پس از تروریستی اعلام کردن سپاه و اعمال تحریم، به دنبال جلوگیری از تمرکز ایران برای پاسخگویی به اقدامات پیشین از طریق تغییر فضا هستند. در همین ناآرامی‌ها تعدادی از سفارتخانه‌های غربی نقش پررنگی را برعهده داشتند. همچنین نمایندگان پارلمان کشورهای اروپایی در اقدامی مداخله‌جویانه پروژه اعلام کفالت سیاسی را -که اقدامی بی‌معنی و خارج از قواعد حقوقی بود- کلید زدند. این کشورها بی‌میل نیستند که در فضای فعلی که احتمالاً تهران مواجهه‌ای با برخی از سفارتخانه‌های خارجی خواهد داشت، با هدف جلوگیری از برخورد و اخراج احتمالی برخی دیپلمات‌ها، بخشی از توانایی مقابله‌ای ایران با سفارتخانه‌ها مصروف قضیه آذربایجان شده و تخلیه گردد. در این فضای دشوارتر، تهران باید بتواند اعمال قدرت کرده و پس از بررسی جوانب امور، تعدادی از دیپلمات‌های موثر در ناآرامی‌ها را عنصر نامطلوب معرفی کند.

موازنه منطقه‌ای با توجه به تضعیف رژیم صهیونیستی

رژیم صهیونیستی در چندسال گذشته توانسته‌است با تکیه بر حمایت غرب و لابی‌گری، در برخی کشورهای اطراف ایران نفوذ قابل توجهی پیدا کند. با این وجود بحران‌های داخلی این رژیم غیرقابل چشم‌پوشی است. همین مساله موجب شده‌است حاکم هرتزوک رئیس رژیم در روزهای اخیر دست کم دو بار درباره خطرات موجودیتی بحران داخلی تل آویو هشدار دهد. در بین کشورهای پیرامونی ایران، تل آویو ارتباط ویژه‌ای با باکو برقرار کرده‌است. دو هفته پیش روزنامه تایمز او اسرائیل در گزارشی از چرایی مهم بودن حضور در قفقاز جنوبی نوشت. این روزنامه صهیونیستی هم‌تین برگ‌برنده تل آویو را وجود اختلاف بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آذربایجان خواند و نوشت که این رژیم می‌تواند به این کشور همسایه ایران به عنوان یک متحد برابری تحت فشار قرار دادن ایران نگاه کند. اکنون که رژیم صهیونیستی در دام بی‌ثباتی طولانی مدت سیاسی گرفتار آمده و با وجود اختلافات پی‌درپی، دولت این رژیم در آستانه سقوط قرار دارد، تل آویو بیش از گذشته دست به اقدامات موازنه‌ساز خواهد زد. این کشور می‌خواهد با هدف انداختن ایران در وضعیتی که قادر به بهره‌گیری از شرایط علیه تل آویو نباشد، اوضاع فعلی را کنترل کند. متحدان غربی رژیم صهیونیستی به هر میزانی که این رژیم دچار ضعف می‌شود، برای مهار این پیاده‌مدی‌ها کنند. قادر منطقه‌طرح‌های سنگین‌تری برای مهار ایران پیاده‌مدی‌ها کنند.

تفاوت مواجهه با کشور هسته‌ای

به دلیل پیشرفت فناوری هسته‌ای در ایران و همچنین ظرفیت تاسیسات آن این گونه تلقی می‌گردد که تهران هرچند قصدی برای تولید سلاح ندارد، اما هرگاه اراده ساخت آن را داشته باشد قادر به تولید این سلاح‌هاست. بر این اساس ایران یک کشور «نهفته هسته‌ای» شناسایی شده که قادر به ساخت سلاح‌های هسته‌ای است اما از تولید آن‌ها خودداری می‌کند. هند و پاکستان زمانی که به سمت سلاح هسته‌ای رفتند، بلافاصله با اقدامات محدودکننده غرب مواجه شدند. آمریکا با اشغال افغانستان، نظارت جدی بر هند و پاکستان را آغاز کرد که منجر به نظارت واشنگتن بر تاسیسات این دو قدرت هسته‌ای شد. همچنین اشغال افغانستان مانع از بهره‌گیری این دو

فرهنگستان صبح روز گذشته یک فرد مسلح با سلاح کلاشینکف به سفارت کشور جمهوری آذربایجان در خیابان پاسداران حمله کرد و یک دیپلمات با کوبی را کشت تا آتش یک اختلاف خانوادگی، دامان دو کشور را بگیرد. هرچند فرد مهاجم، به‌تصور اینکه همسر آذربایجانی‌اش که چند ماهی است او زندگی‌اش را ترک کرده، در سفارت پنهان شده است، به این مکان دیپلماتیک حمله کرده‌است اما در شرایط فعلی که در خارج از کشور عده‌ای به دنبال برهم‌زدن مناسبات سیاست خارجی تهران با سایر کشورها هستند، باید کمی دقیق‌تر به این موضوع رسیدگی کرد. درباره این حادثه، ابهامات فراوانی وجود دارد که یکی از بزرگ‌ترین آن‌ها، انگیزه مردان به همراه آوردن فرزندانش در صحنه عملیات است. هنوز نمی‌توان قاطع در این باره صحبت کرد. شاید آن‌ها نقش پوشش برای تردد آسان مرد در رستوران به محل موردنظر را ایفا کرده‌اند. به‌هر روی ابهاماتی از همین دست نیز باعث شد تا روز گذشته حسین امیرعبداللهیان وزیر امور خارجه و احمد وحیدی وزیر کشور در گفت‌وگو با یکدیگر اهداف و انگیزه مهاجم مسلح را مورد بررسی قرار دهند. عبداللهیان همچنین عصر دیروز با «جیحون یاراموف» هم‌تای آذربایجانی‌اش تلفنی گفت‌وگو کرد و ضمن محکومیت این اقدام که منجر به کشته‌شدن یک دیپلمات و مجروح شدن دو نفر دیگر از کارکنان سفارت باکو شد، پیشنهاد کرد برای روشن شدن ابعاد مختلف حادثه، نهاد امنیتی دو کشور در همکاری نزدیک با یکدیگر، موضوع را پیگیری و بررسی کنند؛ پیشنهادی که با استقبال وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان مواجه شد. برخلاف تهران که تلاش کرد پس از این حادثه، مواجهه منطقی‌ای با این حادثه داشته باشد، در باکو اوضاع به شکل دیگری پیش رفت و الهام علی‌اف رئیس‌جمهور این کشور بدون ارائه هیچ سندی، در لحظات ابتدایی ادعای «تروریستی» بودن این حمله را مطرح کرد. در همین راستا، «ایران» حاجی‌زاده» رئیس بخش مطبوعات وزارت خارجه جمهوری آذربایجان، در گفت‌وگو با شبکه ترکیه‌ای «تی آر تی هابر» در پاسخ به سوال مجری برنامه درباره انگیزه شخصی عامل حمله مدعی شد: «با کو اعتقاد ندارد که حمله به سفارت جمهوری آذربایجان در ایران به دلایل شخصی انجام شده باشد.» او در همین گفت‌وگو گفت که «دولت جمهوری آذربایجان قصد دارد به زودی سفارت خود را در تهران تخلیه کند.» در مواجهه با این فضا سازی با کو، وزارت امور خارجه اعلام کرد تدابیر امنیتی لازم برای ادامه فعالیت طبیعی سفارت و دیپلمات‌های ایرانی برای استفاده در جنگ تهران اتخاذ شده‌است. در این گزارش به بررسی ابعاد این رخداد آن هم در شرایط حساس و پیچیده کنونی پرداخته شده‌است.

حمله به سفارت آذربایجان در چه شرایطی رخ داده‌است؟

این بخش به توضیح فضایی می‌پردازد که حمله به سفارت چه با برنامه‌ریزی چه بدون برنامه‌ریزی، در آن رخ داده‌است. بررسی بافتار بدون توجه به نیت عاملان از آنجا مهم است که ضمن کمک به شناسایی نیت عامل یا عاملان، به ما نشان می‌دهد برای ادامه باید چه اقداماتی انجام دهیم و ضعف‌هایی که وجود دارد.

تخریب سیاست خارجی کشور

راه‌اندازی اعتراضاتی تحت عنوان تظاهرات ایرانیان خارج از کشور، تروریستی اعلام کردن سپاه، تحریم آن توسط شورای اروپا و دولت آمریکا، متمرکز شدن غرب بر ایجاد آلت‌رناتیو به گونه‌ای که این مساله در اروپا حول مناقبین و در آمریکا حول پهلوی صورت گرفته است، کارزار اخراج سفرای ایران، راه‌اندازی بحث تحریف خلیج فارس در عراق، تزنگ‌نمایی ارسال تسلیحات ایران برای استفاده در جنگ اوکراین، انتشار اسناد ضد طالبان، دروغ‌پردازی درباره تکیه ایران بر گران شدن قیمت نفت صادراتی به سوریه و مواردی از این دست همه متمرکز بر یک محور است و آن مشروعیت‌زدایی از سیاست خارجی تهران است. با توجه به مسدود شدن امکان اقدام در داخل کشور که از مسیر اغتشاشات و حملات تروریستی مانند واقعه شیراز و اصفهان صورت گرفت، اغلب تحركات معطوف به مسائل سیاست خارجی شده‌است. غرب به دنبال افزایش تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران و اخراج روابط تهران با متحدانش است. در چنین شرایطی اگر ایران به درستی موضوع را مورد بررسی قرار ندهد و اقدامات، تشکیلاتی که با دخالت خارجی در خارج از ایران به اشکال مختلف ساخته و پرداخته شده، به میدان آمده و وارد تحرک می‌شود. اتفاقی که در ونزوئلا با «خوان خاردو گویادو مارکز» رئیس مجمع ملی ونزوئلا و حمایت ویژه غرب به منصفه ظهور رسید. خوان گویادو پس از پیروزی نیکولاس مادورو در انتخابات ریاست جمهوری، خود را به عنوان رئیس‌جمهور موقت ونزوئلا معرفی کرد و سازمان کشورهای آمریکایی و چندین دولت از جمله کشورهای آرژانتین، برزیل، کانادا، کلمبیا، اکوادور، بولی و ایالات متحده از خوان گویادو حمایت کردند و او به عنوان رئیس‌جمهور موقت مشروع ونزوئلا به رسمیت شناختند. مشخص نیست غرب می‌تواند یا می‌خواهد به این سمت حرکت کند یا نه اما قابل فهم است که متوجه شده حتی حرکت به این سمت می‌تواند اضطرابی در تهران ایجاد کند.

ارائه تصویر ناآرامی

حملاتی از این دست به دنبال القای ناآرامی در کشور است. نباید از یاد برد پس از حمله تروریستی به رژه اهواز در سال ۱۳۹۷ و حمله تروریستی اخیر این گروه به حرم شاه‌چراغ شیراز در ۴ آبان ماه، بخشی از بازوهای رسانه‌ای اتاق عملیات اغتشاشات تکیه می‌کردند این اقدام اگر توسط داعش باشد نشان‌دهنده ناکامی دستگاه‌های امنیتی ایران است.

تزریق حساس انزوا

غرب به‌ویژه در مساله بحران می‌تلاش داشت برای فشار به دولت، این گونه به افکار عمومی القا کند که فضای بدون برجام، انزواست. برای این اقدام فعالیت‌های گوناگونی شکل گرفت، از جمله اعلام ممنوعیت ورود ژوای بازیکن مطرح اسپانیایی همراه تیم بارسلونا به خاک آمریکا. گفته می‌شود به دلیل سفر به ایران در زمان حضورش

فرزند این مرد، مادر آن‌ها در کشور آذربایجان حضور داشته، با این حال این مرد، بدون توجه به این موضوع با این ادعا که می‌خواهد همسرش را نجات دهد، یک سلاح در دست می‌گیرد و به سمت سفارت می‌رود. باید زوایای این اقدام به‌طور دقیق سنجیده شود، زیرا هر اقدام برنامه‌ریزی شده‌ای، الزاما به‌صورت مستقیم طرح‌ریزی نشده و می‌تواند از مسیر تحریک دیگران صورت پذیرد. به عبارت دیگر این فرد می‌تواند ناخواسته عاملی شده باشد برای فاز بعدی اقدام علیه ایران در عرصه بین‌الملل.

پس از حمله به سفارت فارغ از زمان‌بندی و هماهنگی آن با خطی که اتاق عملیات اغتشاشات ایران «در شرایط کنونی پیگیری می‌کنند» پیش‌تر نیز آن را مدنظر داشته، مواضع تهاجمی دولت آذربایجان و رسانه‌های هم جبهه آن در این زمینه کمی قابل‌تأمل است. احتمال ضعفی وجود دارد ولی شاید در ارتباط تلفنی فرزند آن با مادرشان، عامل حمله می‌توانسته حداقل برای همسرش خطونشان حمله به سفارت را کشیده‌باشد.

چرا سفارت آذربایجان؟

همین چند روز پیش مأموران امنیتی توانستند فردی را دستگیر کنند که تا پیش از این رسانه‌های غربی خبرهایی درمورد دستگیری، شکنجه و حتی اعدام وی را منتشر می‌کردند. هرچند این فرد دستگیر شد اما نشان داد که در بحران‌ها، حتی افراد عادی می‌توانند سناریوهای عجیبی را پیش ببرند. نمی‌توان قاطع درباره عوامل پشت این اقدام سخن گفت ولی از آنجا که این اقدام در تضاد کامل با منافع ملی جمهوری اسلامی ایران بوده‌است، باید احتمال دخالت مخالفان جمهوری اسلامی را در این ماجرا داد. اما چرا بین امکان دیپلماتیک در تهران، سفارت باکو انتخاب شده‌است؟

کشورهای غربی حاضر به هزینه دیپلماتیک نیستند برای فشار دیپلماتیک به ایران، احتمالاً کشورهای غربی حاضر به تخلیه سفارتخانه‌های مهم خود نیستند و برای این کار کشورهای کم‌اهمیت‌تری در جهان مانند آذربایجان درنظر گرفته شده‌اند.

تنهاتنش قابل نظامی شدن

درمیان طرفین حاضر، با توجه به التهابات قفقاز از سال ۲۰۲۰، تنهاتنش می‌تواند سوبه‌های نظامی نیز به خود بگیرد، میان ایران و آذربایجان است.

تنهاهمسایه‌ای که انگیزه مزاعه دارد

آذربایجان سوار بر آرزوهای ناسیونالیسم وادار کا از خود به عنوان قدرت نظامی بر این عقیده‌است که می‌تواند در برابر ایران قدم‌بلد کند. باکو پس از چند دهه فتن، در نبرد با رمنستان موفقیت‌هایی کسب کرد. پیروزی با کمک ترکیه در جنگ، با کو را به این توهم رسانده که در نبردهای دیگر نیز می‌تواند پیروز میدان باشد. از همین رو علاقه شدیدی به ماجراجویی خصوصاً در مواجهه با ایران دارد.

ایران باید چه کند؟

پیگیری سرنوشت فردی که گفته می‌شود در سفارت آذربایجان مفقود شده تا مشخص شود آیا وی واقعا از ایران خارج شده‌است یا اینکه همچنان پس از چند ماه در سفارت آذربایجان حضور دارد. بازرسان باید قادر به ورود به سفارت آذربایجان و محل سکونت دیپلمات‌ها باشند تا بتوانند در این زمینه تحقیق کنند. در این خصوص باید البته به قریب موجود در این اقدام نیز توجه کرد. شاید این ادعا نادرست باشد و برای تشدید تنش‌ها باشد.

اگر این فرد به‌صورت غیرقانونی به خارج از کشور منتقل شده، این اقدام غیرقانونی آذربایجان که توسط سفارت صورت پذیرفته باید پیگیری شود.

ایران به باکو درباره پایان دادن به محاصره قره باغ اولتیماتوم داده و آماده نقض آفرینی در این بحران به‌هر شکل ممکن باشد. آذربایجان باید متوجه شود با سناریو سازی چیزی در خصوص ژئوپلیتیک قفقاز دچار تغییر نخواهد شد، بلکه اصرار بر آن می‌تواند منجر به تهدید باکو شود و باید مقامات باکو کاملاً متوجه شوند با این اقدامات انگیزه‌وری به دست نمی‌آید.

ایران باید مساله مبارزه با تروریسم در آذربایجان را به‌طور جدی‌تری پیگیری کند، به‌ویژه سرنوشت تروریستی که از آذربایجان اقدام تروریستی شیراز وارد کشور شده بود.

غرب این گونه می‌اندیشد که انحراف ایران به مسائل خلیج فارس یا قفقاز باعث کاسته شدن توان تمرکزش بر محور ایران-میدترانه می‌شود. تهران باید با پیگیری موثر و همزمان این پرونده‌ها بر قدرت خود تکیه کند؛ این اقدام پیش‌تر در جریان جنگ‌های منطقه‌ای و مدیریت همزمان پرونده‌ها اثبات شده‌است.

این حمله، بهانه‌ای برای آغاز حملات فرودرولی علیه مراکز دیپلماتیک ایران و مشروعیت‌سازی به آن‌ها در چهارچوب اقدام متقابل است. تهران باید از هم‌اکنون برای حفاظت از امکان دیپلماتیک خود در خارج از کشور طراحی داشته‌باشد.

ذی‌نفعان مهاب ایران، متأسفانه به‌خلاف برداشت‌ها تنها شامل غرب و متحدانش نمی‌شوند. با این حال ایران در برابر همین فشارهای همه‌جانبه سابقه درخشانی در مقاومت صحیح و سونمدن دارد. راه نگران نشدن از صحنه‌آرایی و برداشتن گام‌هایی جدی اما دقیق است.

اقدامات زیادی برای حفظ روابط با آذربایجان صورت گرفته اما با کو اراده سازش ناپذیری دارد. راه‌گریزی از سیاست مهاب نیست. اجرای سیاست مهاب معنای تشدید تنش نمی‌دهد بلکه باید با مسدود ساختن مسیرها، طرف مقابل را متوجه محدودیت‌هایش ساخته و به سمت رابطه صحیح هدایت کرد. بدون این مهار تخریب روابط در پیش است نه تصحیح.

اختلاف خانوادگی حساسیت برانگیز

واقع‌حمله به سفارت آذربایجان در تهران در یک پازل کلی در بدترین شرایط زمانی و مکانی اتفاق افتاده‌است. به گفته